

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 r.

sprawy **Ł. B.** skazanego za popełnienie przestępstw z art. 279 § 1 k.k. i innych,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 24 maja 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w L. dnia 19 listopada 2012
r.

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego Ł. B. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L., wyrokiem z dnia 24 maja 2013 r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w L., z dnia 19 listopada 2012 r., wydany w sprawie III K .../12, uznając apelację obrońcy za oczywiście bezzasadną, którym Ł. B. został skazany za przestępstwa zakwalifikowane:

1. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę roku i 2 miesiące pozbawienia wolności,
2. z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę roku i 4 miesiące pozbawienia wolności,

3. dwukrotnie z 279 § 1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw, za które, w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzono mu karę roku i 4 miesiące pozbawienia wolności;
4. dwukrotnie z art. 278 § 1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw, za które, w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
5. na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, a na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeczono dwa środki karne w postaci obowiązku naprawienia szkody.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w L., kasację na korzyść skazanego wniósł obrońca i zarzucając:

- I. „rażące naruszenie prawa procesowego, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, polegające na obrazie przepisów:
  1. art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nieprawidłowe przeprowadzenie kontroli odwoławczej i nienależyte ustosunkowanie się przez Sąd Okręgowy do zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego wniesionej od wyroku Sądu Rejonowego w L., w szczególności a. ci w zakresie dotyczącym naruszenia przepisów postępowania:
    - a) art. 193 §1 k.p.k. w zw. z art. 202 § 1 k.p.k. poprzez nie zasięgnięcie opinii biegłych psychiatrów na okoliczność stanu poczytalności oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów, pomimo tego, iż zachodziły uzasadnione wątpliwości co do poczytalności oskarżonego (jego leczenie ze wstępnym rozpoznaniem patologicznego hazardu, co zważywszy na charakter zarzucanych czynów -popełnionych w celu osiągnięcia korzyści majątkowych mogło wpłynąć na ustalenie, iż oskarżony w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów miał wyłączoną lub w znacznym stopniu ograniczoną zdolność kierowania swoim postępowaniem lub rozpoznania znaczenia swoich czynów);
    - b) art. 170 § 2 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów (złożonego podczas rozprawy z dnia 5 listopada 2012 r.) z uwagi na fakt, iż dokumentacja medyczna oraz opinia biegłego Z. R.

wykazały przeciwieństwo w stosunku do okoliczności, które miały zostać opinią wykazane;

- c) art. 169 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 202 § 1 k.p.k. poprzez wywołanie opinii jednego biegłego na okoliczność czy zachodzą przesłanki procesowe do wywołania dowodu z opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego, a więc dowodu, którego celem jest ustalenie czy zachodzą przesłanki procesowe do przeprowadzenia innego dowodu, podczas gdy według powołanych norm można przeprowadzić dowody jedynie w celu ustalenia okoliczności faktycznych oraz wykrycia i oceny innego dowodu. Ponadto w ocenie skarżącego wywołana opinia dotyczyła również oceny stanu zdrowia psychicznego oskarżonego i powinna być wydana przez dwóch lekarzy psychiatrów”,

wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości jak również wyroku Sądu Rejonowego w L. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł o oddalenie kasacji obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego Ł. B. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k. i jako taka została oddalona.

Treść kasacji wskazuje, że postawienie obecnie zarzutu naruszenia art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. jest jedynie instrumentalne i w istocie zmierza do ponownej kontroli odwoławczej wyroku w części dotyczącej rzekomego nieusunięcia przez oba Sądy wątpliwości związanych z poczytalnością skazanego Ł. B., poprzez oddalenie wniosku obrońcy o dopuszczenie dowodu z opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd odwoławczy należycie rozważył wszystkie zarzuty i wnioski apelacji obrońcy i prawidłowo wyjaśnił czym kierował się wydając wyrok oraz dlaczego apelację uznał za niezasadną. Uzasadnienie orzeczenia tegoż Sądu wraz z analizą chronologii czynności procesowych w tym zakresie, przesądza o bezzasadności kasacji. Zauważyć należy, że na etapie postępowania sądowego poddano skazanego badaniu tylko przez jednego biegłego psychiatrę. Jednakże ta opinia została

wydana na zasadach ogólnych wskazanych w art. 193 § 1 k.p.k. i jej zadaniem było dokonanie przez biegłego psychiatrę, a więc osobę mającą wiadomości specjalne w tej dziedzinie, oceny czy zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności Ł. B. Sąd, na wniosek obrońcy, uzyskał bowiem dokumentację medyczną z Wojewódzkiego Ośrodka [...], gdzie oskarżony przebywał od 3 do 9 września 2010 r. w związku z podejrzeniem patologicznego hazardu. Opinia ta miała więc charakter opinii wstępnej i dla jej opracowania nie było potrzeby powoływania dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Zauważyć należy, że z powodu jednoznacznych wniosków zawartych w tej opinii wstępnej, wskazujących na brak uzasadnionych wątpliwości co do poczytalności Ł. B. w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów (nie stwierdzono w Ośrodku objawów patologicznego hazardu), Sąd I instancji odstąpił od przeprowadzania badania na okoliczność jego stanu zdrowia psychicznego przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów w trybie art. 202 k.p.k., oddalając w dniu 5 listopada 2012 r. wniosek obrońcy w tym zakresie. Tego rodzaju decyzja była słuszna, gdyż badanie wstępne jest nie tylko w pełni dopuszczalne, ale nawet w wielu wypadkach niewątpliwie celowe (zob.: uchwała składu siedmiu sędziów SN z 21 stycznia 1970 r., VI KZP 23/69, OSNKW 1970, z. 2-3, poz. 15; postanowienia SN: z 27 lipca 1984 r., I KZ 107/84, OSNKW nr 3-4, poz. 26; z 16 czerwca 2005 r., II KK 394/04, Lex nr 151702).

Mając powyższe na uwadze, wobec nie stwierdzenia naruszenia przepisów prawa wskazanych w kasacji, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k.